

สรุปผลงาน
คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม
(ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2558)

สภากรุงเทพมหานครได้ตั้งคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ในคราวประชุมสภา กรุงเทพมหานคร สมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ 1 (ครั้งที่ 1) ประจำปีพุทธศักราช 2557 เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2557 ประกอบด้วยสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน ดังนี้

1. พลเอก ไก่จนาท จุณะภาต
2. นางสาวดวงพร รุจิเรข
3. นายพรชัย เทพปัญญา
4. นายภาส ภาสัทธา
5. นายวิชาญ ธรรมสุจริต

ในคราวประชุมคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2557 ที่ประชุมมีมติเลือกคณะกรรมการฯ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่ระหว่างวันที่ 15 ตุลาคม 2557 ถึงวันที่ 22 เมษายน 2558 ดังนี้

1. นางสาวดวงพร	รุจิเรข	ประธานกรรมการ
2. นายวิชาญ	ธรรมสุจริต	รองประธานกรรมการ
3. พลเอก ไก่จนาท	จุณะภาต	กรรมการ
4. นายพรชัย	เทพปัญญา	กรรมการ
5. นายภาส	ภาสัทธา	กรรมการและเลขานุการ

ในคราวประชุมคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ครั้งที่ 9-3/2558 เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2558 ที่ประชุมมีมติเลือกคณะกรรมการฯ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่ระหว่างวันที่ 23 เมษายน 2558 ถึงวันที่ 22 ตุลาคม 2558 ดังนี้

1. นายวิชาญ	ธรรมสุจริต	ประธานกรรมการ
2. นายพรชัย	เทพปัญญา	รองประธานกรรมการ
3. พลเอก ไก่จนาท	จุณะภาต	กรรมการ
4. นางสาวดวงพร	รุจิเรข	กรรมการ
5. นายภาส	ภาสัทธา	กรรมการและเลขานุการ

ในคราวประชุมคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ครั้งที่ 14-8/2558 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2558 ที่ประชุมมีมติเลือกคณะกรรมการฯ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่ระหว่างวันที่ 23 ตุลาคม 2558 ถึงวันที่ 22 เมษายน 2559 ดังนี้

1. พลเอก ไก่จนาท	จุณะภาต	ประธานกรรมการ

2. นายพรชัย	เทพปัญญา	รองประธานกรรมการ
3. นายวิชาญ	ธรรมสุจริต	กรรมการ
4. นางสาวดวงพร	รุจิเรข	กรรมการ
5. นายภาส	ภาสัทธา	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ช่วยเลขานุการ

1. นางเพ็ญวรรณ	ขันทอง	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ กลุ่มงานประชุมกรรมการสามัญ สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร
2. นางสาวทิพวรรณ	สุทธิ	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ กลุ่มงานประชุมกรรมการสามัญ สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการฯ ได้ตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาดูงานด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ในพื้นที่เขตต่าง ๆ ดังนี้

1. คณะอนุกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ชุดที่ 1 มอบนางสาวดวงพร รุจิเรข เป็นประธานอนุกรรมการ รับผิดชอบเขตธนบุรี คลองสาน จอมทอง บางกอกใหญ่ บางกอกน้อย บางพลัด ดลิ่งชัน ทวีวัฒนา และราษฎร์บูรณะ
2. คณะอนุกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ชุดที่ 2 มอบนายวิชาญ ธรรมสุจริต เป็นประธานอนุกรรมการ รับผิดชอบเขตจตุจักร บางซื่อ ลาดพร้าว หลักสี่ ดอนเมือง สายไหม บางเขน มีนบุรี หนองจอก คลองสามวา บางแค และหนองแขม
3. คณะอนุกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ชุดที่ 3 มอบพลเอก โกญจนาท จุณะภาต เป็นประธานอนุกรรมการ รับผิดชอบเขตบางกะปิ สะพานสูง บึงกุ่ม คันนายาว ลาดกระบัง มีนบุรี หนองจอก คลองสามวา ประเวศ และภาษีเจริญ
4. คณะอนุกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ชุดที่ 4 มอบนายพรชัย เทพปัญญา เป็นประธานอนุกรรมการ รับผิดชอบเขตปทุมวัน บางรัก สาทร บางคอแหลม ยานนาวา คลองเตย วัฒนา พระโขนง สวนหลวง บางนา และบางบอน
5. คณะอนุกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม ชุดที่ 5 มอบนายภาส ภาสัทธา เป็นประธานอนุกรรมการ รับผิดชอบเขตพระนคร ดุสิต ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ ดินแดง ห้วยขวาง พญาไท ราชเทวี วังทองหลาง บางขุนเทียน และทุ่งครุ

ผลการดำเนินงาน

1. รับทราบแนวทางและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม

คณะกรรมการฯ ได้ประชุมร่วมกับผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว ผู้อำนวยการกองวัฒนธรรม และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอรับทราบเกี่ยวกับแนวทางและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม ดังนี้

กองวัฒนธรรม มีหน้าที่ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม ค่านิยม เอกลักษณ์ ความเป็นไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่น การแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

แก่ประชาชนในรูปแบบต่างๆ เช่น พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น พิพิธภัณฑ์เด็ก หอศิลป์ การส่งเสริม สนับสนุน

และพัฒนาเครือข่าย การดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในทุกระดับ โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากภาค ประชาชน

และชุมชนในท้องถิ่น ดำเนินการเกี่ยวกับระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงาน

ด้านวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานคร ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทางวัฒนธรรม

ปัญหาและอุปสรรค

1. จำนวนอัตรากำลังตามกรอบโครงสร้างกองวัฒนธรรมไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่
เพิ่ม
มากขึ้น
2. การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่มีการจำกัดคุณสมบัติทางการศึกษาเฉพาะทาง
เช่น
ตำแหน่งนักวิชาการวัฒนธรรม ทำให้การคัดเลือกและประเมินบุคคลทำได้ยากขึ้น ส่งผลให้เกิดตำแหน่ง
ว่างเป็นเวลานาน
3. โครงการทางวิชาการบางโครงการจำเป็นต้องจ้างที่ปรึกษาและบุคลากรเข้ามา
ดำเนินการ และต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องข้อกฎหมายเป็นอย่างมาก
4. ขั้นตอนการลงระบบ EGP และ MIS ในการจัดซื้อจัดจ้าง มีความซับซ้อนหลาย
ขั้นตอน จึงต้องใช้เวลาในการดำเนินการนาน
5. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะทาง เช่น งานด้านการเงิน การพัสดุ
ส่งผลให้
เจ้าหน้าที่ถูกตรวจสอบบ่อยครั้ง
6. งานด้านพิพิธภัณฑ์ไม่มีรูปแบบในการบริหารจัดการ บางแห่งเป็นอาคารเก่า ทำให้มี
ปัญหาด้านกายภาพที่ต้องได้รับการปรับปรุง เช่น ระบบสาธารณูปโภค

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

1. ควรประสานงานกับสถานีโทรทัศน์ให้บันทึกทำรายการของพิพิธภัณฑ์เพื่อการประชาสัมพันธ์หรืออาจทำเป็นซีดี เพื่อเผยแพร่ทั่วไป
2. ควรประสานงานกับสถานศึกษาต่างๆ ที่ต้องการให้นักเรียน นักศึกษาได้ฝึกงานเข้ามา
เป็นมัคคุเทศก์ในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น
3. เห็นควรให้หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการอบรมนักเรียน นักศึกษาให้เป็นมัคคุเทศก์
ในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยว

2. รับทราบการแนวทางดำเนินงานด้านการศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในดำเนินงานของสำนักการศึกษา

คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมได้ประชุมร่วมกับผู้อำนวยการสำนักการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับทราบแนวทาง และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการศึกษา ดังนี้ กรุงเทพมหานครโดยสำนักการศึกษาได้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่โรงเรียนในสังกัดจำนวน 438 โรงเรียน กระจายอยู่ในพื้นที่ 50 เขต มีโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาลจำนวน 430 โรงเรียน ระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 432 โรงเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 108 โรงเรียน และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9 โรงเรียน ซึ่งกรุงเทพมหานครให้การสนับสนุนในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษา ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีพัฒนาการครบทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังนี้

1. นโยบายด้านการจัดการศึกษา

1.1 การยกระดับการจัดการศึกษา

- ส่งเสริมการจัดการศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนมีความสุข พัฒนาให้เป็นผู้เรียนที่มีความสุข ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีความพร้อมต่อการแข่งขัน โดยการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น โครงสร้างอาคาร ห้องเรียน ห้องน้ำ และมีแหล่งเรียนรู้

ที่หลากหลาย ให้มีความสะอาดเรียบร้อย

- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน จัดสรรเทคโนโลยีที่มีความเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น คอมพิวเตอร์พกพา (Tablet) ที่มีคุณภาพเป็นเครื่องมือในการเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

- ห้องเรียนสองภาษาหลักสูตรไทย-อังกฤษ ให้เกิดขึ้นทุกโรงเรียนในอนาคต และสนับสนุนให้มีครูชาวต่างชาติที่สามารถพูดภาษาอังกฤษและมีสำเนียงที่ถูกต้องมาสอนนักเรียนใน

สังกัดกรุงเทพมหานคร นอกจากนั้นยังมีห้องเรียนสองภาษาหลักสูตร ไทย-จีน และส่งเสริมการสอนภาษาอื่นๆ เช่น อาหรับ มลายู เพื่อเตรียมความพร้อมรับ AEC

- ให้ความสำคัญต่อกลุ่มเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยมีโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมจำนวน 115 โรงเรียนและมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อเด็กกลุ่มนี้ โดยเฉพาะ

- โครงการประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร (Smart School) เป็นการประเมินภายในโรงเรียนโดยต้นสังกัด ในสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้ได้รับการรับรองคุณภาพการประเมินจากหน่วยงานภายนอก (สมศ.) รอบที่ 3 ระดับดี และดีมาก จำนวน 424 โรงเรียน

คิดเป็นร้อยละ 97.25

1.2 การพัฒนาศักยภาพครู

- ส่งเสริมการสร้างสภาพแวดล้อมให้ครูทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ บริการความสะดวกด้านสวัสดิการ และที่อยู่อาศัย

- ส่งเสริมให้ครูมีประสบการณ์ความรู้ที่หลากหลาย จากการฝึกอบรมทั้งในและต่างประเทศ นำมาผสมผสานความรู้เพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอน

- สนับสนุนการลดภาระงานของครู โดยไม่จัดฝึกอบรมในช่วงเปิดภาคเรียน และมีหน่วยธุรการในโรงเรียน

- สวัสดิการต่างๆ เช่น ที่พักครู ค่าตอบแทนครู ดำเนินการจัดสรรให้ดีที่สุด

1.3 มุ่งสู่คุณภาพผู้เรียน

- สิ่งที่เป็นภารกิจหลักของการจัดการศึกษากรุงเทพมหานคร คือ การทำให้นักเรียน กทม. ซึ่งมีความหลากหลายและมีความแตกต่างกันอย่างมาก เช่น ภูมิหลังครอบครัว ฐานะ ที่อยู่อาศัย เป็นนักเรียนที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน ภายใต้นโยบาย “อิมท็อง สมองดี มีวินัย ปลอดภัย โดไปไมโกง”

- นโยบาย อิมท็อง จัดการบริการอาหารเช้าและอาหารกลางวันให้กับนักเรียน มีการเพิ่มค่าอาหารของเด็ก (โรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนน้อยกว่า 200 คน) เป็น 10 บาท/คน/วัน รวมถึงมีการเปลี่ยนภาชนะใส่อาหารเป็นสแตนเลส และพัฒนาห้องครัวให้ได้มาตรฐาน

- นโยบาย สมองดี ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้นอกโรงเรียน โดยการจัดการให้มีสถานที่เรียนรู้นอกห้องเรียนสำหรับเยาวชนต่างๆ เช่น พิพิธภัณฑ์สำหรับเด็กของกรุงเทพมหานคร 2 แห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑ์เด็กเขตจตุจักร และพิพิธภัณฑ์เด็กเขตทุ่งครุ พร้อมทั้งส่งเสริมด้านดนตรี กีฬา และศิลปะ

- นโยบาย มีวินัย และโดไปไมโกง ส่งเสริมให้ใช้หลักสูตรโดไปไมโกงในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครไปอย่างต่อเนื่อง เด็กควรมีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบสังคม ประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง และใช้ชีวิตอย่างเพียงพอ สนับสนุนให้จัดกิจกรรมอื่น ๆ อีกด้วย เช่น

การเข้าค่าย การผลิตสื่อการสอนที่เป็นการ์ตูนหรือละครเพื่อทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนหรือ สอดแทรกไว้ในบทเรียน

- นโยบายความปลอดภัย เน้นให้โรงเรียนพัฒนาทางกายภาพ สิ่งแวดล้อม ภายในโรงเรียน ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ปลอดภัย ให้โรงเรียนตรวจสอบระบบไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน ติดกล้องวงจรปิด CCTV จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในโรงเรียน รณรงค์ป้องกันโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก

2. สำนักการศึกษาได้ดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาว (Anti-Corruption) อย่าง

ต่อเนื่อง

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา โดยระหว่างปี พ.ศ. 2553-2556 ดำเนินการผลิตหลักสูตร “โตไปไม่โกง” สำหรับใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร “โตไปไม่โกง” มีดังนี้

- พ.ศ. 2553 จัดทำหลักสูตรระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 – ประถมศึกษาปีที่ 3
- พ.ศ. 2554 จัดทำหลักสูตรระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6
- พ.ศ. 2555 จัดทำหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3
- พ.ศ. 2556 จัดทำหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2558 ส่งเสริมการใช้หลักสูตรให้เกิดความเข้มแข็ง และเป็นรูปธรรม นอกเหนือไปจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยสนับสนุนงบประมาณให้โรงเรียนดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างหลากหลาย ดังนี้

- การผลิตสื่อประกอบหลักสูตรเพิ่มเติม เช่น นิทาน หนังสืออ่านประกอบ หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสือสามมิติ สื่อวีดิทัศน์ เกม เพลง หุ่นมือ เป็นต้น

- จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนตามหลักสูตร เช่น กิจกรรม ค่ายคุณธรรม หรือโตไปไม่โกง Day Camp การจัดนิทรรศการให้ความรู้หรือแสดงผลงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การประกวด หรือแข่งขัน หรือรณรงค์ด้านคุณธรรม จริยธรรม 5 ประการตามหลักสูตร เป็นต้น

- ฝึกอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร “โตไปไม่โกง” เช่น เยาวชนต้นแบบด้านคุณธรรม แกนนำโตไปไม่โกง เป็นต้น

จุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของหลักสูตร “โตไปไม่โกง” คือ ความมุ่งหวังว่าเมื่อนักเรียน ได้รับการปลูกฝังคุณธรรมทั้ง 5 ประการ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ แล้ว นักเรียนจะเกิดความตระหนักและมีค่านิยมที่ดีงามเติบโตขึ้นภายในจิตใจ การเกิดขึ้นของพฤติกรรมและค่านิยมนี้อาจไม่สามารถคาดคะเนหรือชี้ชัดว่าจะเกิดขึ้นเร็ว หรือช้าเพียงใด แนวทางของหลักสูตรมุ่งหวังว่าการสั่งสม ค่านิยมและเจตคติที่ดีงาม

อย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยเยาว์ จะเป็นการบ่มเพาะที่สามารถหวังผลในระยะยาวได้ และการปลูกฝังค่านิยม ในด้านความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การมีจิตสาธารณะ รักความเป็นธรรม และความพอเพียง ตาม

แนวทางของหลักสูตรโตไปไม่โกง จะเป็นการวางรากฐานให้นักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีจิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในระยะยาวอย่างยั่งยืน

การติดตามผลการใช้หลักสูตรที่สำนักการศึกษาได้ดำเนินการต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นการติดตามและประเมินความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรโดยตรง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และตัวนักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรโดยตรง รวมถึงประเมินผลที่เกิดจากการใช้หลักสูตรว่า ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นการสะท้อนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 5 ประการอย่างไรบ้าง เพื่อเป็นการสะท้อนผลสำเร็จของการดำเนินการใช้หลักสูตร และเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งปรากฏผลการประเมินโดยสรุปได้ ดังนี้

1. หลักสูตร มีความเหมาะสม โตไปไม่โกง 2 ประการ คือ ประการแรกหลักสูตร มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ นโยบาย รวมทั้งศักยภาพของโรงเรียน ครู นักเรียน และทรัพยากรของโรงเรียน ประการที่สอง หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันโดยเฉพาะปัญหาคอร์รัปชันในประเทศไทย

2. นักเรียนเห็นว่าหลักสูตรเป็นหลักสูตรที่มีกิจกรรมสนุกสนาน และผลทดสอบ “โตไปไม่โกง” ความรู้แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับสาระ 5 ประการของหลักสูตรในระดับดีถึงดีมาก

3. ผลการประเมินคุณลักษณะของเด็กในด้านคุณธรรมทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การมีจิตสาธารณะ มีชีวิตอย่างพอเพียง และรักความเป็นธรรม พบว่านักเรียนมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นในระดับมากและมากที่สุดทั้ง 5 ประการ ตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าว เช่น เก็บสิ่งของได้แล้วส่งคืน ไม่หยิบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต เคารพกฎกติกา รู้จักการเข้าแถว การมาก่อนหลังการไม่แข่งคิวในขณะที่ซื้อของ การร่วมมือกันและเสียสละเพื่อกิจกรรมของส่วนรวม จำนวนของหายในโรงเรียนลดน้อยลง

4. ผลจากการตอบแบบสอบถามพบว่า นักเรียนเห็นว่าความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมสำคัญของการเป็นคนดีและเป็นคุณสมบัติสำคัญของผู้นำประเทศมากกว่าความเป็นคนเก่ง และการมีฐานะทางเศรษฐกิจ นักเรียนส่วนใหญ่อยากเป็นคนดีและอยากเติบโตเป็นคนดี และเห็นว่าการช่วยเหลือเพื่อนร่วมสังคมเป็นสิ่งที่ควรกระทำ

5. การสนทนากลุ่มนักเรียน (focus group) พบว่านักเรียนรู้และเข้าใจถึงความสำคัญ

ของคุณค่าความดีทั้ง 5 ประการ สามารถจำแนกแยกแยะได้ว่าควรทำ อะไรที่ไม่ควรทำ รวมถึงสามารถ

ให้เหตุผลในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมได้ ซึ่งการให้เหตุผลของนักเรียนนั้นอยู่บนพื้นฐานของการคำนึงถึงกฎเกณฑ์กติกาของสังคม หลักมนุษยธรรม และผลประโยชน์ของส่วนรวม

6. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และให้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้ โดยนักเรียนสามารถระบุปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตที่ตนพบเห็นในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกที่จะไม่กระทำหรือลดละพฤติกรรมนั้น

7. นักเรียนสามารถถ่ายทอดคุณค่าของความดีนำไปสู่สังคมกลุ่มต่างๆ เช่น ภายในโรงเรียน กลุ่มผู้ปกครอง และชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง โดยมีรูปแบบประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น จดหมาย แผ่นพับ เติมนรณรงค์ประชาสัมพันธ์ และการใช้ Social Media ต่างๆ เช่น Facebook และ Youtube

3. ติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา **ADMISSION** ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สำนักการศึกษาได้ติดตามรวบรวมข้อมูลผล **ADMISSION** ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้เข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา ในปี 2557 ดังนี้

- ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 613 คน คิดเป็นร้อยละ 65.84
- ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 9.67
- ศึกษาต่อต่างประเทศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.11
- ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 3.11
- ประกอบอาชีพ จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 17.83
- ลาออก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43
- ไม่จบการศึกษา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 3.01

4. ติดตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทางดนตรี (โครงการ **KPN**)

1. การดำเนินงานของโครงการ มีดังนี้

- ปีงบประมาณ 2551 นักร้อง จำนวน 10 โรงเรียน
- ปีงบประมาณ 2552 จำนวน 90 โรงเรียน
- ปีงบประมาณ 2555-2557 จำนวน 150 โรงเรียน
- ปีงบประมาณ 2557-2559 จำนวน 197 โรงเรียน
- ปีงบประมาณ 2557-2559 จำนวน 90 โรงเรียน

2. การจัดครูไปสอนดนตรี (ครูช่วยสอน TA=Teacher Assistant) ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ดังนี้

- โครงการพัฒนาทักษะทางดนตรีในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ 2555 - 2558 โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ 150 โรงเรียน

- โครงการพัฒนาทักษะทางดนตรีในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ระยะที่ 2 ปีงบประมาณ 2557 - 2559 โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ 197 โรงเรียน

- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทางดนตรีในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 90 โรงเรียน ปีงบประมาณ 2557 - 2559 โดยมี

บทบาทหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ทักษะการดนตรี แก่ครูผู้สอนดนตรีโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ซึ่งได้เข้ารับการอบรม

ด้านดนตรีสากล มีความรู้และประสบการณ์ในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติดนตรีสากลได้หลายประเภท

3. ผลสัมฤทธิ์ของโครงการ KPN โครงการพัฒนาทักษะทางดนตรีในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

- ผลที่เกิดกับครูผู้สอนวิชาดนตรี ทำให้ครูผู้สอนดนตรีได้รับความรู้ด้านทฤษฎีและปฏิบัติในดนตรีสากลและเรียนรู้เพิ่มเติมได้จากแบบเรียนสื่อประสม E-LEARNING จากการฝึกอบรม ครูผู้สอนดนตรีได้ใช้เครื่องดนตรีและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในโครงการฯ ฝึกอบรม เพื่อพัฒนาตนเองและใช้เป็นสื่อ สำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรีให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้อย่างมีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีสากลอย่างถูกต้องตามมาตรฐานสากล สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้มากกว่า 1 ชิ้น หรือทุกชิ้นอย่างถูกต้องตามมาตรฐาน สามารถนำความรู้จากการเรียนทฤษฎีดนตรีไปศึกษาต่อได้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรี สามารถแสดงดนตรี เข้าประกวดกับหน่วยงานอื่นทั้งในระดับกรุงเทพมหานครและระดับประเทศสามารถแสดงในงานทั่วไปที่หน่วยงานเชิญมา สามารถหารายได้จากการแสดงดนตรีเพื่อเป็นทุนการศึกษาและแบ่งเบาภาระของครอบครัว รวมทั้งมีความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าของการเรียนดนตรี

ปัญหาอุปสรรคการดำเนินการของสำนักงานการศึกษา มีดังนี้

1. การกำกับติดตามสถานศึกษาให้ดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาต้องประสานผ่านสำนักงานเขต ทำให้การดำเนินงานล่าช้า
2. ขาดการติดตามการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและอย่างต่อเนื่อง
3. ปัญหาห้องน้ำห้องส้วมอยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไขให้กับหลายโรงเรียน แต่เนื่องจากมีขีดจำกัดในเรื่องงบประมาณ จึงเป็นปัญหาที่ต้องรอการแก้ไขอีกหลายโรงเรียน
4. ปัญหาระบบไฟฟ้าและความปลอดภัยในโรงเรียน ส่วนการจราจรได้มีการจัดเจ้าหน้าที่เทศกิจมาอำนวยความสะดวกเรื่องการจราจรให้กับโรงเรียนแล้ว
5. สำนักงานการศึกษาจะเป็นฝ่ายวิชาการในการให้คำแนะนำประสานงาน สนับสนุนทางวิชาการ และสิ่งที่โรงเรียนต้องการในเรื่องการจัดการการศึกษา แต่ต้องดำเนินการเชิงนโยบายของผู้บริหาร เช่น การลงไปตรวจโครงการ Smart School ตามตัวชี้วัดหลัก ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน และการแก้ไขในเรื่องอ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ของนักเรียนยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ แนวทางการแก้ไขคือการทำงานในเชิงรุกของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และบุคลากรของโรงเรียน
6. บุคลากรครูมีการโยกย้ายกลับภูมิลำเนาบ่อย ครูที่มาบรรจุใหม่จะขาดความชำนาญ
7. ครูบางคนขาดความเอาใจใส่ในการสอน
8. ห้องสุขาบางโรงเรียนมีสภาพชำรุดทรุดโทรม ขาดสุขลักษณะ

9. ถังน้ำใต้อาคารเก่ามีสภาพชำรุด เนื่องจากการทรุดตัวของดิน ทำให้น้ำไม่สะอาด ส่งผลต่อสุขภาพของเด็ก เช่น ทำให้ท้องเสีย

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ฯ

1. สำนักงานการศึกษา สำนักงานเขต และโรงเรียนควรมีการบูรณาการทำงานร่วมกัน อย่างเป็นระบบ เพื่อลดปัญหาการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของการศึกษา

2. กรุงเทพมหานครควรให้ความสำคัญและมุ่งเน้นเพิ่มผลสัมฤทธิ์และคุณภาพทางการเรียนการสอนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันผลสัมฤทธิ์และคุณภาพทางการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครยังอยู่ในระดับที่ไม่สูง ทั้งที่มีการของบประมาณดำเนินการเป็นประจำทุกปี

3. ควรมีครูต้นแบบ เพื่อเป็นตัวอย่างในการสร้างขวัญกำลังใจให้ครูรุ่นใหม่

4. สำนักงานศึกษาควรมอบนโยบายให้โรงเรียนทุกโรงเรียนดำเนินการสำรวจสายไฟฟ้าภายในโรงเรียนเพื่อดำเนินการเปลี่ยนตามอายุการใช้งานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของนักเรียน บุคลากร และบุคคลทั่วไป

5. ให้โรงเรียนดำเนินการจัดทำแผนการสอนกลางในแต่ละวิชา เพื่อเป็นคู่มือที่ครูสามารถสอนแทนกันได้กรณีที่มีครูขอย้าย

6. โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการสร้างหรือปรับปรุงห้องสุขาให้สัมพันธ์กับจำนวนครู และนักเรียนในโรงเรียน

7. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการปรับปรุงซ่อมแซมห้องสุขาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครให้อยู่ในสภาพดี ถูกสุขลักษณะ เพื่อสุขอนามัยของนักเรียน

8. กรุงเทพมหานครควรจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนในการจัดซื้ออุปกรณ์เก็บน้ำดื่มที่สะอาด ถูกสุขลักษณะและอนามัยให้นักเรียน

9. ขอให้สำนักงานศึกษาดำเนินการโครงการพัฒนาทักษะทางดนตรีในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานครด้วยความคุ้มค่า เหมาะสม และให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนและ กรุงเทพมหานคร

3. ประชุมร่วมกับผู้แทนของผู้ประสานงานเครือข่ายโรงเรียนสังกัด

คณะกรรมการฯ ประชุมร่วมกับผู้แทนของผู้ประสานงานเครือข่ายโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานครได้รับทราบข้อมูลดังนี้

ปัญหาและอุปสรรค

1. นักเรียนมีความแตกต่างทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สภาพครอบครัว ทำให้มีผลต่อการศึกษาของเด็กนักเรียน

2. มีการอบรมครูบ่อยครั้งและหลายหลักสูตรโดยไม่มีการวางแผนงานล่วงหน้า ทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ
3. ครูมีการโยกย้ายบ่อย ทำให้มีผลต่อการเรียนการสอน
4. งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

1. ในการจัดทำโครงการอบรมครู ควรมีการวางแผนการดำเนินการไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการเรียนการสอน
2. กรุงเทพมหานครควรมีการพัฒนากระบวนการจัดสรรบุคลากรด้านการศึกษาให้ครอบคลุม ทั้งระบบ ควรมีการวางแผนรวมถึงการโอนย้าย การเกษียณ เพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลน
3. การบริหารงบประมาณควรให้โรงเรียนบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกหน่วยงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

4. รับทราบผลการดำเนินงานด้านการศึกษาของ

คณะกรรมการฯ ได้รับทราบผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการฯ ในการพิจารณาผลการดำเนินงานด้านการศึกษาในพื้นที่เขตที่รับผิดชอบ ซึ่งพบว่ามีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ และคณะอนุกรรมการฯ ได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ระบบการบริหารจัดการศึกษา

กรุงเทพมหานครมีนโยบายการจัดการศึกษาในทิศทางที่สอดคล้องกับนโยบายด้านการศึกษา ของประเทศ โดยปัจจุบันมีแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2556 – 2559 เป็นกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้เป็นไปในทิศทาง เดียวกัน แต่เนื่องจากโครงสร้างการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานครในส่วนของการศึกษาขั้น พื้นฐานไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน กล่าวคือจัดในลักษณะสายการบังคับบัญชาซึ่งมีผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต และโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครตามลำดับ โดยมีสำนักการศึกษาเป็นฝ่ายอำนวยการ และมีหัวหน้าฝ่ายการศึกษาที่ประจำในแต่ละสำนักงานเขต เป็นผู้ประสานงาน ส่งผลให้มีข้อจำกัดในการประสานงานนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ทำให้เพิ่มขึ้นตอน ไม่ คล่องตัว และล่าช้า เนื่องจากต้องประสานงานโดยผ่านสำนักงานเขตซึ่งมีปริมาณงานมาก ทำให้การ ดำเนินงานด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครล่าช้า

การเรียนการสอน

1. โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางความเจริญทุกด้านเอื้อต่อการเรียน การสอน เนื่องจากมีความสะดวกในการเข้าถึงเทคโนโลยีและการสื่อสาร นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายนอกห้องเรียน อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

ขั้นพื้นฐาน (O-NET) พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีคะแนนภาษาอังกฤษต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการขาดแคลนบุคลากรครู และมีจำนวนบุคลากรครูที่มีทักษะด้านการสอนและการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ อีกทั้งมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนเป็นจำนวนมาก ทำให้กระทบต่อการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

2. กรุงเทพมหานครมีนโยบายเรียนฟรี ที่สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา แต่โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมักไม่ได้รับความนิยมนจากผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน มีค่านิยมในการส่งเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากกว่า จึงทำให้โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีเด็กที่มีฐานะปานกลางไปจนถึง

ยากจนเข้าเรียน รวมทั้งเด็กต่างด้าว ที่ต้องย้ายตามผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปที่จำเป็นต้องย้ายที่อยู่

ตามแหล่งงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนในระบบได้

จนจบการศึกษา

3. กรุงเทพมหานครประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรครู เนื่องจากการสอบบรรจุเข้ารับราชการของข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร มีครูที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดเป็นจำนวนมาก เมื่อปฏิบัติงาน

จนครบตามหลักเกณฑ์จะขอย้ายกลับไปปฏิบัติงานที่ภูมิลำเนาของตนเอง ทำให้ขาดอัตรากำลังครูที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพไปแล้ว นอกจากนี้ยังขาดแคลนครูที่มีความสามารถเฉพาะทาง อาทิ ครูสอนดนตรีไทย ดนตรีสากล ครูวิทยาศาสตร์ ครูแนะแนว และครูบรรณารักษ์ เป็นต้น ทำให้เด็กนักเรียนขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. ปัจจุบันโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครต้องรองรับ “เด็กพิเศษ” ที่มีปัญหาในการเรียนรู้มากขึ้น ขณะที่ครูที่มีความเชี่ยวชาญในการศึกษาพิเศษมีไม่เพียงพอ ทั้งยังไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการพาเด็กไปตรวจและพบแพทย์ ทำให้มีผลต่อการเรียนการสอนทั้งตัวเด็ก และนักเรียนคนอื่นในชั้นเดียวกัน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนในภาพรวมของโรงเรียน

หลักสูตร

1. การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เดิมเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด คือ กำหนดให้มีชั่วโมงการเรียนการสอน 1,000

ชั่วโมง/ปี แต่ปัจจุบันภายใต้นโยบายการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นมหานครแห่งการเรียนรู้ และการเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครมีชั่วโมงการเรียนการสอนมากกว่า 1,200 ชั่วโมง/ปี ซึ่งหลักสูตรที่เพิ่มขึ้นนั้นมีอยู่ในกลุ่มสาระวิชาหลักอยู่แล้ว เช่น สาระเรื่องโตไป

ไม่โกงซึ่งอยู่ในวิชาหน้าที่พลเมือง ส่งผลต่อประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. การกำหนดรูปแบบการเรียนการสอนในลักษณะเดียวกันทุกระดับชั้น ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง เช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรียน 8 กลุ่มสาระวิชาเท่ากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมากเกินไปสำหรับเด็กเล็ก นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นกลุ่มสาระวิชาหลักมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสาเหตุให้นักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจำนวนมากที่ยังอ่านไม่ออกและเขียนหนังสือไม่ได้

สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก

1. โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีโอกาสได้รับการสนับสนุนด้านสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนมาก แต่บางครั้งมักจนเกินความจำเป็นและไม่สอดคล้องกับความต้องการ เช่น โรงเรียนบางแห่งได้รับเวทีมวยทั้งที่ไม่มีสถานที่ตั้งเวที และได้รับกล้อง CCTV เพื่อช่วยสนับสนุนด้านความปลอดภัยให้กับชุมชนโดยรอบ ซึ่งเป็นภาระในการจ่ายค่ากระแสไฟฟ้า

2. โรงเรียนยังขาดแคลนสื่อประกอบการเรียนการสอนที่จำเป็น อาทิ อุปกรณ์การสอน วิชาวิทยาศาสตร์ ห้องดนตรีสำหรับรองรับโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทางดนตรี และห้องเรียนอัจฉริยะสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เป็นต้น

3. โรงเรียนบางแห่งขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกหรือมีแต่ไม่เพียงพอ เช่น โต๊ะเก้าอี้ ห้องเรียน โรงอาหารมีไม่เพียงพอ เนื่องจากนักเรียนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

การประเมินหลักสูตร/คุณภาพการศึกษา

1. โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ต้องรับภาระในการตรวจประเมินมาตรฐานของโรงเรียนจากหน่วยงานภายนอกในแต่ละปีการศึกษาหลายครั้ง ซึ่งเป็นภาระในการจัดเตรียมเอกสาร และการเตรียมต้อนรับการตรวจประเมิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน

2. การจัดทำรายงานผลการประเมินโรงเรียน (SAR) เป็นส่วนหนึ่งของการตรวจประเมินโรงเรียนคุณภาพตามมาตรฐาน SMART SCHOOL อีกทั้งรูปแบบและวิธีการประเมินเป็นการกำหนดโดยส่วนกลาง ที่มีหัวข้อในการตรวจประเมินเหมือนกัน และใช้ในการตรวจเหมือนกันทุกโรงเรียนทำให้การจัดทำรายงานผลการประเมินเป็นการลอกวิธีการและเนื้อหาสาระต่อ ๆ กันมา ทั้งยังเป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้คะแนนตามตัวชี้วัด (KPI) และการรับโบนัสเงินรางวัลประจำปีเท่านั้น จึงไม่ส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตร

การเรียนการสอนอย่างแท้จริง

บุคลากร

1. นโยบายไม่ตรงกับความต้องการของแต่ละโรงเรียน ทั้งในส่วนการจัดอบรมหรือการจัดซื้อจัดจ้าง เช่น บางโรงเรียนได้รับเครื่องดนตรีสากล แต่ไม่มีห้องเก็บและไม่มีครูผู้สอนดนตรีสากลหรือโรงเรียนได้รับเครื่องมือวิทยาศาสตร์แต่ไม่มีครูผู้เชี่ยวชาญทำการสอน
 2. การจัดการอบรมไม่ตรงกับความต้องการของผู้รับการอบรม บางโครงการมีมากเกินไป ความต้องการและจัดตรงช่วงระยะเวลาในการฝึกอบรมส่งผลต่อเวลาการสอน
 3. หน่วยงานที่รับผิดชอบมิได้จัดส่งครูให้ครบตามกรอบอัตรากำล้าง โดยให้เหตุผลว่ามีแนวโน้มจำนวนนักเรียนลดลง
 4. การโอนย้ายครูไม่ตรงตามวิชาเอกที่โรงเรียนร้องขอ
 5. ครูโอนย้ายกลับภูมิลำเนาภายหลังจากการบรรจุครบ 5 ปี ทำให้เกิดอัตรารู่ว่างและต้องใช้เวลาในการจัดสรรและฝึกครูทดแทน
 6. ขาดครูที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน โดยครูที่ช่วยทำการสอนแทนทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ เช่น ครูสอนวิชาดนตรีสากล ครูวิทยาศาสตร์ ครูดนตรีนาฏศิลป์
 7. บุคลากรขาดขวัญและกำลังใจในประเด็นการทำวิทยฐานะ ซึ่งพบว่าในต่างจังหวัดสามารถทำได้ง่ายกว่า (มีตัวอย่างครูที่เสนอผลงานในกรุงเทพมหานครแล้วไม่ผ่าน แต่เมื่อย้ายไปต่างจังหวัดได้เสนอผลงานขึ้นเดิมผ่านการพิจารณา)
 8. การที่ครูมีจำนวนลดลง ส่งผลให้ครูต้องมีภาระในการสอนหลายวิชาและส่งผลกระทบต่อการวางแผนการสอน
 9. อัตรารู่ว่างภาษาต่างประเทศ และครูการศึกษาพิเศษไม่เพียงพอกับความต้องการ
 10. การที่กรุงเทพมหานครมีนโยบายหรือโครงการในแต่ละปีจำนวนมาก และมีได้มีการวางแผนงานล่วงหน้า ทำให้ส่งผลกระทบต่อเวลาการสอนของครู
 11. การเปลี่ยนระบบจากการจ้างนักการภารโรงเป็นการจ้างเอกชนส่งผลต่อการดำเนินการภายในโรงเรียน เช่น การเปิด-ปิดโรงเรียน การซ่อมแซมเล็กๆ น้อยๆ รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ต่อกันภายในโรงเรียนขาดหายไป
- การกระจายอำนาจ กฎหมาย ระเบียบ แนวทางปฏิบัติ**
1. ขาดการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง เช่น หน่วยงานต้องรอการจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลาง บางกรณีสำนักงานเขตเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งอาจไม่ตรงตามความต้องการของโรงเรียน รวมทั้งไม่ได้มีการกระจายอำนาจด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล
 2. สำนักงานเขตไม่กระจายอำนาจให้โรงเรียนอย่างเหมาะสม เช่น การจัดซื้อจัดจ้างชุดนักเรียน และการจ้างครูต่างประเทศ

3. กฎหมายไม่ให้อำนาจศึกษานิเทศก์ในการประเมินครู ทำให้อาจได้บุคลากรที่ไม่เข้าใจเรื่องการศึกษาอย่างแท้จริง

4. ระเบียบการโอนย้ายครูและผู้บริหารต้องมีการทบทวน ปรับปรุง เพื่อให้เกิดผล
กระทบ

ต่อการศึกษาให้น้อยที่สุด

5. กฎ ระเบียบ บันทึกสั่งการและแนวทางปฏิบัติมีมาก เกิดความสับสน

6. บุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจกฎหมาย ระเบียบในการจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจ
ฎีกา การจัดการเรื่องพัสดุ วัสดุ ครุภัณฑ์

7. การดำเนินการด้านจัดซื้อจัดจ้างไม่มีความแน่นอนคงที่ ผันแปรตามหัวหน้าฝ่ายการ
คลัง

ของสำนักงานเขต

งบประมาณ

1. โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครได้รับงบประมาณ จากเงินอุดหนุนรัฐบาล และ
งบประมาณของกรุงเทพมหานครโดยโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก จะได้รับค่าใช้จ่ายตามยอด
จำนวนนักเรียนเหมือนกัน ยกเว้นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนระดับประถมศึกษาต่ำกว่า 120
คน จะได้ค่าใช้จ่ายรายหัวเพิ่มอีก 500.- บาท/คน สิ่งที่ต้องทำเหมือนกันคือ กิจกรรม/โครงการ ตาม
นโยบายของกรุงเทพมหานคร จึงมีผลทำให้โรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีจำนวนนักเรียนน้อยได้รับจัดสรร
งบประมาณน้อยต้องการดำเนินการตามโครงการและกิจกรรมดังกล่าวเช่นเดียวกับโรงเรียนขนาดใหญ่
เป็นปัญหาและไม่ได้ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบกับค่าใช้จ่ายรายหัวยังต้องนำมาเป็นค่า
สาธารณูปโภคถึงร้อยละ 40 นอกจากนั้นการรับงบประมาณจากเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและงบประมาณ
ของกรุงเทพมหานครได้รับจัดสรรไม่พร้อมกัน ทำให้การจัดทำแผนการใช้จ่ายเงินล่าช้า ไม่สามารถแก้ไข
ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นควรให้มีการแก้ไขให้ดำเนินการ
จัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษาโดยเร็ว และบูรณาการร่วมกันให้มากที่สุด ส่วนค่าใช้จ่ายรายหัวนั้น
ควรมีการพิจารณาเพิ่มงบประมาณให้กับโรงเรียน

ขนาดเล็กตามเหตุผลความจำเป็นและบริบทของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้มีคุณภาพทัดเทียมกัน

2. ควรมอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษา
ฯ (งบไทยเข้มแข็ง) (จำนวน 2,700.- บาท/คน ซึ่งจัดให้โรงเรียน 1,000.- บาท และจำนวน 1,700.- บาท
อยู่ที่สำนักงานการศึกษา) ให้โรงเรียนดำเนินการทั้งหมดเพื่อโรงเรียนจะได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรได้
ตามความต้องการ และสามารถบริหารเวลาการอบรมในช่วงปิดเทอม เพื่อแก้ไขปัญหาครูไม่อยู่ใน
โรงเรียน เพราะปัจจุบันสำนักงานการศึกษา จัดอบรมหลักสูตรที่บางครั้งไม่ตรงตามความต้องการ และ
ระยะเวลาไม่เหมาะสม หรือกรณีเปิดหลายหลักสูตร ครูขออบรมหลักสูตรที่หนึ่งแต่ได้รับอนุมัติหลักสูตร
ที่สอง เพราะหลักสูตรที่หนึ่งเต็มแล้ว บางครั้งเปิดอบรมพร้อมกันหลายหลักสูตร ทำให้ครูต้องไปอบรม
พร้อมกันหลายหลักสูตร และหลายคน ไม่ได้อยู่ทำการสอน ถ้าหากโรงเรียนจัดการฝึกอบรมเองจะ

สามารถดำเนินการได้โดยมีเครือข่าย ซึ่งเป็นไปตามความต้องการ และหาระยะเวลาที่เหมาะสม ไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน และส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา และงบประมาณรายการนี้ไม่จำเป็นต้องตั้งทุกปี อาจดำเนินการปีเว้นปีหรือตามความจำเป็น เช่น ตั้งงบประมาณตามคำขอที่โรงเรียนผู้ประสานงานเครือข่ายเห็นความจำเป็นว่าในแต่ละปีเครือข่ายจำเป็นต้องอบรมหรือพัฒนาหลักสูตรใด

3. ได้รับสื่อเพื่อการเรียนการสอนจำนวน 8 กลุ่มสาระวิชาไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่ได้รับจากส่วนกลาง ซึ่งส่งสื่อสำเร็จรูปลงไป เช่น โปสเตอร์ หรือแผ่นพับ โดยมีจำนวนมากเกินความต้องการ ซึ่งควรมีการเพิ่มงบประมาณด้านการผลิตสื่อโรงเรียนโดยตรง เพื่อให้สามารถผลิตสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับหลักสูตร เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนเพื่อให้เกิดคุณภาพทางการศึกษา

4. งบประมาณของโรงเรียนที่เสนอขอรับจัดสรรประจำปี ประกอบด้วยงบดำเนินงาน และงบลงทุน ที่ผ่านสำนักงานเขตและสำนักงานการศึกษาซึ่งเป็นโครงการงานประจำเดิม ๆ ทั้งหมด ไม่มีการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา ทั้งนี้การปรับปรุงซ่อมแซมอาคารสำนักงานเขตเป็นผู้ดูแล หากเป็นการสร้างอาคารใหม่สำนักงานการศึกษาจะเป็นผู้ดูแล

5. โรงเรียนมักจะได้รับครุภัณฑ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่นอกแผน มักจะประสบปัญหาการจัดสถานที่และบุคลากรที่ต้องรองรับดูแลสิ่งของนั้น ๆ เช่น ได้รับเวทีมวยแต่ไม่มีพื้นที่วางสำหรับ

ตั้งเวที หรือได้รับเครื่องดนตรีสากลแต่ไม่มีห้องซ้อม ห้องเก็บเครื่องดนตรี และครูผู้สอน รวมทั้งกรณีการที่ได้รับเครื่องมือวิทยาศาสตร์ แต่ไม่มีครูวิทยาศาสตร์

6. โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีนักวิชาการเงินและบัญชี นักวิชาการพัสดุ ทำให้มีปัญหาในการจัดซื้อจัดจ้างในวงเงินที่ได้รับมอบหมาย ครูผู้สอนต้องมารับผิดชอบ อาจมีข้อผิดพลาดและประสิทธิภาพการเรียนการสอนลดลง ส่วนผู้บริหารโรงเรียนไม่สนใจเข้ารับการอบรมเรื่องระเบียบพัสดุ โดยเฉพาะในส่วนของกรุงเทพมหานครต้องใช้หลายฉบับ เช่น ระเบียบกระทรวงการคลัง ระเบียบกรุงเทพมหานคร ระเบียบสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เกิดการลอกเลียนแบบทำให้เกิดข้อผิดพลาดเหมือนกัน นอกจากนั้นการจัดซื้อครุภัณฑ์ไว้ใช้ในราชการ ตามหลักการของระเบียบว่าด้วยการพัสดุฯ ต้องจัดซื้อรายการที่เสนอราคาต่ำสุด การจัดซื้อหลายครั้ง เมื่อเทียบเคียงกับผู้เสนอราคาสูงกว่าเล็กน้อยแล้วรายการที่จัดซื้อมีคุณภาพต่ำกว่าอย่างเห็นได้ชัด และไม่มีกรับประกันในระยะยาวจึงทำให้ไม่ได้รับของที่สมประโยชน์

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

1. ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การยุบโรงเรียนขนาดเล็กในอนาคตเพื่อไม่ให้เป็นการละทิ้งงบประมาณที่ต้องดำเนินการโดยไม่คุ้มค่า

2. การจัดซื้อจัดจ้างของโรงเรียนควรดำเนินการเป็นเครือข่ายโรงเรียนโดยรวมกัน
จัดซื้อ

ในคราวเดียวกัน

3. ควรให้ภาคประชาชน และชุมชนเข้ามีส่วนร่วมในการระดมทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรม
ต่าง ๆ ของโรงเรียน

4. หน่วยงานต่าง ๆ ควรดำเนินการเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผน

5. การดำเนินการจัดอบรมให้บุคลากรครูควรให้ผู้ประสานงานเครือข่ายดำเนินการเอง
เนื่องจากสามารถจัดได้ตรงกับความต้องการที่จะพัฒนา และไม่ควรถังงบประมาณต่อเนื่องกันทุกปี ควร
จัดเฉพาะที่จำเป็นและเหมาะสมเท่านั้น

6. ควรจ้างเหมาให้ออกชนเข้ามาดำเนินการเกี่ยวกับครุภัณฑ์ที่ทำให้เกิดความ
สิ้นเปลือง

เพื่อลดภาระการซ่อมแซม เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร

7. ควรให้โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนการสอนส่งบุคลากรมาเป็นพี่เลี้ยง
แนะนำ พัฒนาโรงเรียนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควรเพื่อสนับสนุนให้โรงเรียน
สังกัดกรุงเทพมหานครมีมาตรฐานทัดเทียมกัน และควรสร้างเครือข่ายด้านการศึกษามาสนับสนุนการ
เรียนการสอนในบางวิชาเป็นการเฉพาะ เช่น ภาษาต่างประเทศ จากหน่วยงาน หรือสถาบันการศึกษา
ใกล้เคียง

8. ควรสร้างโรงเรียนกรุงเทพมหานครต้นแบบเพื่อเป็นตัวอย่างด้านการบริหารโรงเรียน
ให้เป็นแบบอย่าง และขยายผลแนวคิด แนวปฏิบัติให้เกิดความคิดในเชิงสร้างสรรค์ และให้มีศักยภาพ
เพิ่มมากขึ้น

9. ควรปรับปรุงแบบ แนวคิด วิธีการสอนตลอดจนหลักสูตรให้นักเรียนรู้จักคิดค้นหา

ข้อมูล

ที่ต้องการ

10. โรงเรียนควรมีการติดตามผลงานด้านการศึกษาของโรงเรียนอื่น ๆ ที่ประสบ
ความสำเร็จมาเป็นต้นแบบ หรือประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการพัฒนาและมี
คุณภาพที่ดีมากขึ้น

11. ควรมีการยกย่อง เชิดชูครูต้นแบบของกรุงเทพมหานครที่มีความเสียสละ ทุ่มเท
เพื่อการเรียนการสอนด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริง เพื่อถ่ายทอด เผยแพร่แบบอย่างที่ดี
ดีงาม

และควรให้ครูได้มีโอกาสเป็นวิทยากรในการพัฒนาความรู้ของบุคลากรครูเพื่อให้สามารถได้แลกเปลี่ยน
ความรู้และแสดงความสามารถได้เหมาะสม

12. โรงเรียนควรติดตามการศึกษาต่อของนักเรียนและมีการยกย่อง เชิดชู ประกาศเกียรติ
คุณ

แก่นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการศึกษา หน้าที่การงานเพื่อเป็นเกียรติประวัติของสถาบันและเป็น การสร้างแรงจูงใจ เป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียนรุ่นต่อไปมีการประพฤติปฏิบัติตาม

13. ครูควรจัดตารางเวลาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับภารกิจ โดยให้มีความ สมบูรณ์ครบถ้วนทั้งเวลาและเนื้อหาสาระที่ต้องทำการเรียนการสอน

14. กรุงเทพมหานครควรเร่งดำเนินการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาโดย แบ่งเป็นพื้นที่เขตการศึกษาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อเป็นการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดความคล่องตัวใน การประสานงาน การนำนโยบายไปปฏิบัติ การติดตามกำกับดูแลในด้านการเรียนการสอน เป็นการเปิด โอกาสให้ข้าราชการครู ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารการศึกษาโดยตรง

15. กรุงเทพมหานครควรจัดสรรงบประมาณในการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษให้ เพียงพอตลอดทั้งปี เช่นเดียวกับการจ้างครูสอนภาษาจีนเพื่อให้สามารถจ้างครูที่มีคุณภาพและจัดการ เรียนการสอนได้ต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา

16. กรุงเทพมหานครควรพิจารณาค่าใช้จ่ายสำหรับเด็กพิเศษซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี เป็นค่าใช้จ่ายในการไปพบแพทย์เพื่อให้มีใบรับรองแพทย์อยู่ในระบบ ซึ่งสามารถแยกออกจากเด็กปกติ มีผลในการจัดการเรียนการสอนและการสอบเทียบ รวมทั้งจ้างครูพิเศษสำหรับสอนโดยเฉพาะ เพื่อ ไม่ให้มีผลกระทบกับการจัดการเรียนการสอนทั่วไป

5. รัับทราบผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของ

กรุงเทพมหานครได้ตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญา

ของชาวบ้านในแต่ละท้องถิ่น จึงได้มีแนวคิดที่จะสร้างแหล่งรวบรวมมรดกทางศิลป วัฒนธรรม และภูมิ ปัญญาท้องถิ่นในพื้นที่กรุงเทพฯ เพื่อให้เป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้าของอนุชนรุ่นหลัง โดยมีอาคารอัน ทรงคุณค่าทางสถาปัตยกรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ข้าวของเครื่องใช้ ชุมแสดงวิถีชีวิต และ นิทรรศการ อันเป็นเอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์แต่ละแห่งจัดแสดงไว้

จากนโยบายกรุงเทพมหานคร ที่จะพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่ง ศิลปวัฒนธรรมดังกล่าว กรุงเทพมหานครโดยสำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว จึงได้ริเริ่ม โครงการพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานครขึ้น เพื่อให้เป็นแหล่งรวบรวม และเรียนรู้มรดกทาง วัฒนธรรม ตลอดจน

ภูมิปัญญาของคนในแต่ละท้องถิ่น และเผยแพร่แก่ประชาชน นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาว ต่างประเทศ

อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในแต่ละพื้นที่ ส่งเสริมให้กรุงเทพมหานครเป็น “มหา นครแห่งคุณภาพชีวิตที่ดี และมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม” ในปัจจุบันพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น กรุงเทพมหานครเปิดให้บริการแก่ประชาชน

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงได้กำหนดให้ดำเนินการการศึกษาเกี่ยวกับสภาพและการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร สำหรับเป็นข้อมูลพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานครให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตามรูปแบบการศึกษาตามอัธยาศัย ในอันที่จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เด็กและเยาวชนในชุมชนนั้น ๆ ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นของเขตทวีวัฒนา พิพิธภัณฑ์ของเขตจอมทอง พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานครเขตธนบุรี และพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเขตบางกอกน้อย โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร และลงพื้นที่เพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว พบปัญหาการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานครทั้ง 5 แห่ง ดังนี้

1. อาคาร สถานที่ตั้ง มีปัญหาดังนี้

1.1 อาคารที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานครตั้งอยู่ในที่ไม่โดดเด่น จึง

ทำให้ประชาชน เด็ก และเยาวชนไม่สนใจที่จะเข้าไปเรียนรู้ สืบค้นข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากมีปัญหาในการหาที่ตั้ง และมีข้อจำกัดเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

1.2 ภูมิทัศน์ของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานครยังไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ไม่จูงใจให้ประชาชน เด็ก และเยาวชนสนใจที่จะเรียนรู้ในพิพิธภัณฑ์ดังกล่าว

2. กิจกรรมและเนื้อหาสาระในพิพิธภัณฑ์ มีปัญหาดังนี้

2.1 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไม่มีความหลากหลายและไม่ต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุจากมีงบประมาณสนับสนุนไม่มากเท่าที่ควร

2.2 ภายในพิพิธภัณฑ์ยังไม่เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชีวิต ไม่มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหว

2.3 รูปแบบการนำเสนอองค์ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชุมชน ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตยังคงเป็นรูปแบบเดิม ๆ ที่ไม่ได้นำเสนอลำดับขั้นตอน แสดงถึงการวิวัฒนาการแต่ละยุคแต่ละสมัย

2.4 โบราณวัตถุในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นไม่ได้แจ้งขึ้นทะเบียนกับกรมศิลปากร โดยสำนักงานเขตได้ดำเนินการลงทะเบียนควบคุมไว้เอง

2.5 ไม่มีผู้เชี่ยวชาญหรือผู้รู้ในการออกแบบ ปรับปรุงและพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น

3. การบริหารจัดการ มีปัญหาดังนี้

3.1 ด้านบุคลากร

3.1.1 บุคลากรผู้รับผิดชอบมีไม่เพียงพอที่จะพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.1.2 เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑสถานที่มีความรู้เกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานที่ไม่มากเท่าที่ควร เช่น การขึ้นทะเบียนโบราณวัตถุในท้องถิ่น การดูแลพิพิธภัณฑสถาน การจัดหมวดหมู่ของโบราณวัตถุ การจัดแสดงถึงวิวัฒนาการ

3.2 ด้านงบประมาณ

- งบประมาณเพื่อการดำเนินงานไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร

3.3 ด้านการประสานงาน

3.3.1 การประสานงานกับเครือข่ายชุมชนที่จะให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนยังมีน้อย

3.3.2 สำนักงานเขตขาดการประสานงานกับสภาวัฒนธรรม ทำให้สำนักงานเขตไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สภาวัฒนธรรมดำเนินการ และไม่ได้รับความร่วมมือในการดำเนินงาน

3.3.3 การนำเสนอการดำเนินงานกระทรวงวัฒนธรรมจะประสานกับสภาวัฒนธรรมเขตโดยตรง ไม่ได้นำเสนอผ่านสำนักงานเขต ทำให้การจัดกิจกรรม การสนับสนุนงบประมาณ รวมทั้งลักษณะการดำเนินงานซ้ำซ้อนกัน ไม่มีการแยกงานออกอย่างชัดเจน

3.4 ด้านการประชาสัมพันธ์

3.4.1 กรุงเทพมหานครไม่ได้ส่งเสริม และดำเนินการประชาสัมพันธ์เรื่องพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่น กรุงเทพมหานครในภาพรวม และไม่ดำเนินการจัดกิจกรรมให้สมาชิกและต่อเนื่อง

3.4.2 พิพิธภัณฑสถานกลางยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์ให้น่าสนใจ และไม่มุ่งใจ

ให้กลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการเข้าร่วมกิจกรรม

3.4.3 การประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง

จากการศึกษาสภาพและการดำเนินงานของพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร ตลอดทั้งปัญหาในการดำเนินงาน ด้วยวิธีการลงพื้นที่เพื่อรับทราบข้อมูลในพื้นที่เป้าหมายแล้ว มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะของผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.1 อาคารสถานที่ตั้ง

1.1.1 ควรสนับสนุนพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นกรุงเทพมหานครติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อความปลอดภัยภายในพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่น เนื่องจากมีโบราณวัตถุเก่าแก่จำนวนมาก และไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

1.1.2 ควรติดตั้งตู้สำหรับเก็บวัสดุบางประเภทที่จัดแสดงภายในพิพิธภัณฑสถาน

1.2 กิจกรรมและเนื้อหาสาระในพิพิธภัณฑสถาน

1.2.1 ควรร่วมกันทำงานแบบบูรณาการโดยผ่านผู้นำชุมชน วัด และสถานศึกษาในพื้นที่

1.2.2 ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่เห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเห็นถึงคุณค่าในสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตน

1.2.3 ควรส่งเสริมให้มีเส้นทางส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยจักรยานสู่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น

1.3 การบริหารจัดการ

1.3.1 ด้านบุคลากร

- ควรจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนพัฒนาทักษะ และประสบการณ์ให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ดูแลรับผิดชอบงานด้านวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น รวมทั้งอาสาสมัครนำชมพิพิธภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง

1.3.2 ด้านการประสานงาน

1.3.2.1 ควรให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร ประสานงานผ่านสำนักงานเขตเพื่อให้เกิดความร่วมมือและสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

1.3.2.2 ควรประสานงานให้สำนักงานเขตเชิญสภาวัฒนธรรม เข้าร่วมประชุมทุกครั้ง เพื่อทราบการจัดกิจกรรม หรือเข้าร่วมกิจกรรม

1.3.2.3 ควรทำงานร่วมกันแบบบูรณาการโดยผ่านผู้นำชุมชน วัด และสถานศึกษาในพื้นที่

1.3.2.4 ควรให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมแสดงความ

ความคิดเห็น รวมทั้งควรเปิดโอกาสให้ทุกองค์กรได้มีส่วนร่วมช่วยในการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่น

1.3.2.5 ควรประสานงานให้สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว จัดอบรม รวบรวมองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นของหน่วยงาน องค์กรอื่น ๆ และจังหวัดอื่น ๆ โดยจัดทำเป็นคู่มือเผยแพร่ เพื่อเป็นแนวทางให้สำนักงานเขตใช้เป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการแสดงของวัฒนธรรมหรือพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น

1.3.2.6 ควรประสานงานกับนักวิชาการ ผู้รู้จากสถาบันการศึกษาหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ออกแบบรูปแบบพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นให้ทันสมัยและเอื้อต่อการเรียนรู้

1.3.3 ด้านการประชาสัมพันธ์

1.3.3.1 ควรดำเนินการจัดทำรายการพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่น กรุงเทพมหานครแต่ละเขต และประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อออนไลน์ (Social Media) เพื่อให้ประชาชน และผู้สนใจได้รับรู้ข้อมูล กิจกรรมและรู้จักพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร ให้มากขึ้น

1.3.3.2 ควรให้สภาวัฒนธรรม และกระทรวงวัฒนธรรมเห็น ความสำคัญของพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร และเผยแพร่ให้แก่ประชาชน นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เด็ก และเยาวชนมีความเข้าใจ ใส่ใจ และเข้าเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถาน

2. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม มีดังนี้

2.1 อาคาร สถานที่ตั้ง

2.1.1 ควรให้พิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นกรุงเทพมหานครมีอาคารสถานที่ตั้งที่โดดเด่น ให้มีอาคารเป็นของกรุงเทพมหานคร เพื่อเอื้อให้ประชาชน เด็ก และเยาวชนได้ใช้บริการ

2.1.2 ควรพัฒนาหรือจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นกรุงเทพมหานครเป็นกลุ่มเขต ซึ่งจะสร้างความหลากหลายด้านวัตถุสิ่งของ เจ้าหน้าที่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งด้านวิวัฒนาการของแต่ละเขต

2.1.3 ควรติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อความปลอดภัย

2.2 กิจกรรมและเนื้อหาสาระในพิพิธภัณฑสถาน

2.2.1 ควรส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน เพื่อสามารถนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม ซึ่งจะส่งผลให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

2.2.2 ควรมีการจัดรูปแบบของสิ่งที่แสดงไว้ในพิพิธภัณฑสถานให้เป็นหมวดหมู่ และมีการลำดับเหตุการณ์ วิวัฒนาการ เพื่อให้ผู้เข้าเยี่ยมชมได้เข้าใจถึงสิ่งที่แสดงได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

2.2.3 ควรส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่หลากหลายต่อเนื่อง สม่่าเสมอ ให้มีการเคลื่อนไหวในพิพิธภัณฑสถานด้วยกระบวนการต่าง ๆ ตามความต้องการของชุมชน และเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามรูปแบบเรียนรู้ตามอัธยาศัย

2.2.4 ควรส่งเสริมให้จัดการเรียนรู้อาชีพของประชาชนในชุมชนที่เป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมในแต่ละท้องถิ่น โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.2.5 ควรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นแต่ละแห่ง

2.2.6 ควรส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพเป็นมัคคุเทศก์น้อย

2.2.7 ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้พิพิธภัณฑสถานได้รับการพัฒนาบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านศิลปะ วัฒนธรรมในชุมชน

2.2.8 ควรศึกษารูปแบบการจัดการแสดงพิพิธภัณฑ์ในรูปแบบของต่างประเทศเพื่อนำเทคนิคและการบริหารจัดการในมุมมองที่หลากหลายเพื่อให้เกิดการพัฒนางานต่อไป

1.2.9 การจัดการเรียนการสอน ควรส่งเสริมให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้เรื่องราวในพิพิธภัณฑ์ในชุมชนของตนเอง เพื่อสร้างความรักความหวงแหนสิ่งที่ทรงคุณค่า

2.3 การบริหารจัดการ

2.3.1 ด้านบุคลากร

2.3.1.1 ควรพัฒนาบุคลิกภาพเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์ให้เป็นที่น่าเชื่อถือ สร้างความศรัทธา โดยการแต่งเครื่องแบบที่บ่งบอกถึงเป็นผู้รับผิดชอบพิพิธภัณฑ์

2.3.1.2 ควรพัฒนาศักยภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้องมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

2.3.2 ด้านงบประมาณ

- ควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร ได้พัฒนา ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน เด็ก และเยาวชน ในอันที่จะนำสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.3.3 ด้านการประสานงาน

2.3.3.1 ควรส่งเสริมให้แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน

2.3.3.2 ควรประสานงานกับเครือข่ายต่าง ๆ ร่วมจัดกิจกรรมเพื่อระดมสรรพกำลัง ในอันที่จะส่งผลต่อการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ให้มีคุณภาพต่อไป

2.3.3.3 ควรประสานงานกับนักประวัติศาสตร์หรือผู้รู้เข้าร่วมในการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์มากที่สุด

2.3.3.4 ควรประสานให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องระหว่างสำนักงานเขตและสภาวัฒนธรรมเขต

2.3.4 ด้านการประชาสัมพันธ์

2.3.4.1 ควรสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้น และควรมีเครื่องหมายบอกทิศทางให้ชัดเจน และควรประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมและหลากหลาย โดยประสานงานกับสื่อต่าง ๆ ตลอดจนจดหมายเหตุเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.3.4.2 ควรกำหนดการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ในรายการการท่องเที่ยวต่าง ๆ

2.3.4.3 ควรให้พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร ดำเนินงาน

ประชาสัมพันธ์เชิงรุก เชิญชวนให้ประชาชน เด็ก และเยาวชนสนใจเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น

